

Sygn. akt I C 553/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) W. Zarząd (...)

przeciwko K. P.

o zapłatę 270,40 zł

I zasądza od pozwanego K. P. na rzecz powoda (...) W. Zarząd (...) kwotę 270,40 zł (dwieście siedemdziesiąt złotych czterdzieści groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 października 2017 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego K. P. na rzecz powoda (...) W. Zarząd (...) kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, a tym 90,00 zł (dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

III przyznaje kuratorowi nieznanego z miejsca pobytu pozwanego K. P. – r. pr. B. P. tytułem wynagrodzenia kwotę 90,00 zł (dziewięćdziesiąt złotych) wraz z podatkiem VAT w wysokości 23 % od tej sumy;

IV przyznane w pkt III wynagrodzenie nakazuje Skarbowi Państwa wypłacić r. pr. B. P. z sum budżetowych, koszty tego wynagrodzenia przejmując na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 553/118

UZASADNIENIE

Powód (...) W. Zarząd (...) w W., pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 2 marca 2018 r. wniósł o wydanie nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym i zasądzenie od pozwanego K. P. kwoty 270,40 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 października 2017 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Postanowieniem z dnia 19 marca 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie wydanym w sprawie VI Nc – e (...) sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ciechanowie.

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2018 r., na wniosek powoda (...) W. Zarząd (...) w W., Sąd ustanowił dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego K. P. kuratora w osobie r. pr. B. P..

Kurator nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniósł o oddalenie powództwa. Ponadto wniósł o przyznanie wynagrodzenia za pełnienie obowiązków kuratora.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. P. w dniu 10 października 2017 r. około godziny 18:51 jechał linią 22 pojazdem numer (...) należącym do (...) W. Zarząd (...) w W.. Kontrola biletów miała miejsce na stacji metra Okopowa - Ż.. K. P. nie posiadał ważnego dokumentu przewozu na kwotę 4,40 zł. Kontrolerzy nałożyli ponadto karę dodatkową w wysokości 266,00 zł za przejazd i wezwali go do zapłaty. K. P. nie uiszczył powyższej opłaty (wezwanie do zapłaty 9).

Powyższy stan faktyczny sąd oparł na podstawie bezspornych twierdzeń stron i dokumentów dołączonych do pozwu. Sąd dał im wiarę w całości, albowiem żadna ze stron ich nie kwestionowała, a i Sąd nie znalazł ku temu podstaw.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Pozwany K. P. jechała linią 22 pojazdem numer (...) należącym do powoda (...) W. Zarząd (...) w W., a tym samym zawarł z podmiotem umowę przewozu.

Zgodnie z art. 33a ust. 3, 3a i 3b cyt. ustawy w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. W razie stwierdzenia braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty. Pobrana należność za przewóz i opłata dodatkowa, po uiszczeniu opłaty manipulacyjnej odpowiadającej kosztom poniesionym przez przewoźnika, podlegają zwrotowi, a w przypadku wezwania do zapłaty - umorzeniu, w przypadku udokumentowania przez podróżnego, nie później niż w terminie 7 dni od dnia przewozu, uprawnień do bezpłatnego lub ulgowego przejazdu. W razie posiadania przez podróżnego ważnego dokumentu przewozu, którego nie miał podczas przejazdu, do zwrotu i umorzenia należności za przewóz i opłaty dodatkowej stosuje się przepis ust. 3a zdanie drugie. Wystawienie wezwania do zapłaty następuje w związku z przepisami uchwały nr LXVI/1807/2013 Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 3 października 2013 r. zmieniającej uchwałę w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) W., zmiany uchwały w sprawie ustalenia ulg za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) W. oraz zmiany uchwały w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w (...) W. z dniem 1 stycznia 2014 r. C.. uchwała przewiduje, że cena biletu jednorazowego przesiadkowego uprawniającego do nieograniczonej liczby przejazdów do 75 minut od momentu skasowania biletu nie dłużej jednak niż przez 75 minut wynosi 4,40 zł, Jak wynika z twierdzeń powoda i przedstawianego wezwania do zapłaty, przejazd bezbiletowy miał miejsce dnia 10 października 2017 r.,

Z ustalonego stanu faktycznego wynika jednoznacznie, że pozwany K. P. jechała pojazdem należącym do powoda i nie posiadał biletu upoważniającego jej do przejazdu ani też dokumentu uprawniającego do bezpłatnego przejazdu. Należy podkreślić, że na pozwanym spoczywał ciężar wykazania w toku procesu zgodnie z art. 6 kc, że w dniu 10 października 2017 r., kiedy jechał pojazdem należącym do powoda, posiadał dokument uprawniający go do bezpłatnego przejazdu. Pozwany jednak tego w toku procesu nie wykazał, nie kwestionował faktu przejazdu ani tego, iż nie posiadał ważnego dokumentu przewozu. Z uwagi na powyższe pozwany zobowiązany jest do zapłaty należności za przewóz, której powód w niniejszym procesie dochodzi oraz opłaty dodatkowej. Z uwagi na powyższe na podstawie art. 33 ust. 3a cyt. ustawy zasądono od pozwanego na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc, licząc od dnia następnego po upływie terminu wynikającego z wezwania do zapłaty. Zgodnie bowiem z treścią art. 481 § 1 i 2 kc, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów

procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Pozwany w całości przegrał proces, stąd zasądzono od niego na rzecz powoda zwrot całości kosztów procesu, na które składa się opłata sądowa od pozwu w wysokości 30,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 90,00 zł ustalone stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Koszty wynagrodzenia kuratora Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa. Wysokość wynagrodzenia kuratora Sąd ustalił stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej.